

SALVE

Verunka Bačová, 1. roč.

Časopis ZŠ Salvátor, Králova 380, Valašské Meziříčí
Prosinec 2018

Milí žáci a kolegové,

za pár dní už budou Vánoce a mně se ani nechce věřit, že od začátku školního roku uběhly skoro čtyři měsíce! Letošním školním rokem jsme také vstoupili do 25. roku činnosti ZŠ Salvátor! Když sleduji, jak rychle to uteklo, začínám mít pocit člověka sedícího v letadle, který se křečovitě opírá do sedačky a bojí se, že ho ta rychlost protlačí skrze ni někam hodně dozadu...

Tak například jen od letošního září: po slavnostním zahájení v kostele, kterou sloužil otec arcibiskup, se naplno rozjel kolotoč práce, učení a nejrůznějších aktivit. Byli jsme na školní pouti v Hustopečích nad Bečvou, další týden jsme hostili přátele z Maďarska v rámci projektu Erasmus+, společně jsme natrénovali pár národních lidových písniček a nahráli je na CD, ukázali jsme jim krásy okolí Valašského Meziříčí a sídlo našeho zřizovatele v Olomouci, naučili je vyrábět draky, které jsme pak také společně pouštěli na Štěpánově. Kromě toho naši sportovci byli úspěšní v atletickém OVOV v Brně, přespolním běhu, florbale, šachisté několikrát úspěšně bojovali v soutěži Vasto tour, Parlamentáci školu velmi úspěšně reprezentovali v Praze v Senátu ČR, kam se probjovali s projektem Lampionový průvod se sv. Martinem, děti ze školního sboru zpívaly při pátečních mších ve farnosti, učitelé se účastnili nejrůznějších školení a vzdělávání, začali využívat systém elektronické žákovské knížky v programu Bakalář, děti z čtenářského kroužku chodily číst našim nejmenším kamarádům v DS Rybičky, připravili jsme Den otevřených dveří a adventní jarmark, nacvičoval se Živý betlém, jezdilo do divadla, všechny třídy chodí do knihovny, navštívil nás sv. Mikuláš, chodíme vyrábět do dílen na SPŠS a ... když nahlédnete do jednotlivých čísel farního časopisu Život farností, kde paní zástupkyně pravidelně informuje čtenáře o všem, co se za měsíc na škole událo, když se projdete po naší chodbě, kde visí fotky z mnoha akcí, zjistíte, že toho všeho fakt bylo mnoho.

Proto chci moc poděkovat nejen učitelům a zaměstnancům za jejich poctivou a obětavou práci, žákům, za jejich výborné výkony, a také rodičům za obětavou podporu nejen při jarmarku.

Přeji vám všem krásný zbytek adventu, radost, pokoj a světlo v srdcích z narození Spasitele a plnost zdraví, úspěchů a požehnání v celém novém roce 2019.

Hynek Mikušek
Ředitel školy

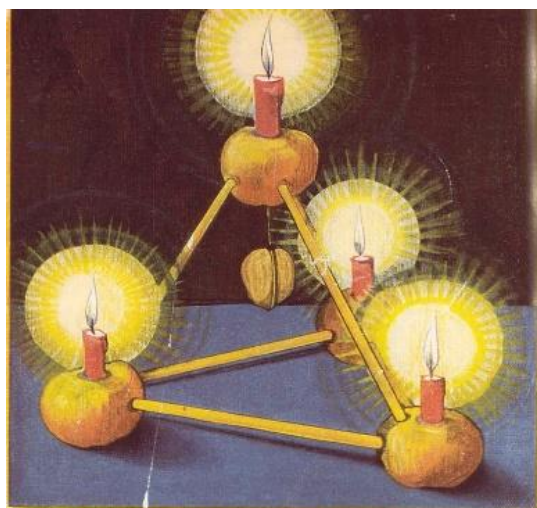
*Požehnané vánoční svátky
a vše dobré v novém roce
přeje čtenářům Salve*

Magda Krupová

Máte doma adventní věnec?

Adventní věnec se v západních křesťanských církvích používá k odpočítávání čtyř týdnů adventu, doby příprav na Vánoce. Obvykle má podobu věnce z jehličnatých větví se čtyřmi svíčkami. Každou adventní neděli se zapaluje další svíčka. Advent má v křesťanské symbolice ještě další význam - zahajuje nový liturgický rok. Tradice adventního věnce byla založena v 19. století v Hamburku německým protestantským teologem Johannem Hinrichem Wichernem (1808-1881). Ten mimo jiné založil školu pro chudé děti. Ty se ho v předvánoční době každodenně ptaly, kdy už budou Vánoce. V roce 1839 proto vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců ze starého dřevěného kola, na něž nalepil 19 malých červených svíček pro všední dny a 4 bílé svíce pro neděle. Každý den se zapalovala další svíčka, v neděli velká bílá, v ostatní dny malá červená.

Paradeisl

Adventní věnce se liší v tradičních barvách i v počtu svíček. Tato pravidla jsou velice úzce spojena s použitím a smyslem věnce, a proto jsou do značné míry rozhodující. Technické provedení se může lišit umístěním buď na stůl, nebo zavěšením na stuhu pod strop. Jako adventní věnce (bez svíček) jsou označovány i věnce vyvěšované na dveře nebo na zeď.

Některé varianty adventního věnce zahrnují **pátou bílou svíčku** ve středu věnce jako symbol duchovní čistoty a Vánoc, často také jako Neposkvrněné Panny Marie, nebo symbol samotného Ježíše Krista. Někdy bývá nazývána jako "Kristova svíčka". Ta může být zapálena na Štědrý den a Boží hod vánoční.

Věnec s 5. svíčkou uprostřed

Kruhový věnec představuje Boží věčnost a jednotu (lze také chápat jako jednotu trojjediného Boha), vzkříšení a věčný život, symbolizuje ustavičnou cestu slunce a zároveň i věčnost. Stálezelené rostliny jsou symbolem života jako takového, nezničitelnosti, stálosti ve víře a také věčnosti.

V katolické církvi jsou **nejčastějšími barvami adventních svíček fialová a růžová**. Fialová barva se používá ve třech ze čtyř adventních nedělí. Na třetí adventní neděli přichází čas radosti, nazývá se

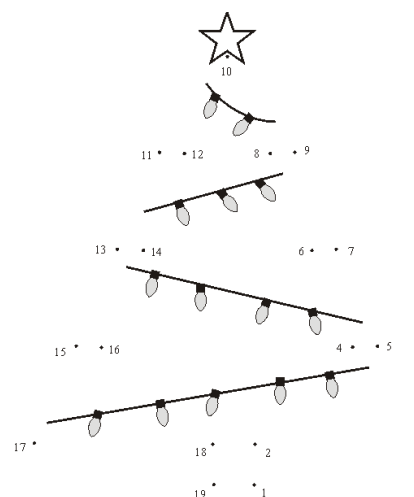
Gaudete podle latinského slova pro "radujte se". Barvy jsou v souladu s barvou liturgických rouch: liturgická barva adventu je fialová, růžová na třetí neděli adventní. Častá barva adventního věnce je však červená a zelená. Červená upomíná na krev Kristovu prolitou za spásu světa, obě barvy pak symbolizují život.

Adventní věnec podléhal v historii módním trendům. Fialová a rozšířená červená barva byla dříve nepřekročitelnou tradicí. Později každoroční diktát módy interpretovaný sdělovacími médii informoval v rámci vánoční horečky, jakou barvu je třeba zvolit pro reprezentativní výzdobu.

V průběhu let se měnily a střídaly třpytivé barvy a bohatá výzdoba adventních věnců s matnými a přírodními. Někdy bývaly používány včelí svíčky, které působí i přirozenou vůní. V roce 2008 byla např. moderní vánoční (i adventní) barvou černá, kombinovaná s bílou, nebo stříbrnou. Prodejnost výrobků s vánoční tematikou v černé barvě však zaznamenala propad. V roce 2009 měla převládat bílá barva, kombinovaná s tradičními vánočními odstíny: červenou, zlatou a stříbrnou. Prodejně úspěšné byly věnce ve fialových, oranžových, hnědých a červených barvách, zejména v tmavé červené. Obvyklé bylo, a to zůstává, zdobení přírodními plody.

Asi není tak podstatné, jaký adventní věnec máme, jestli je nebo není „moderní“, jak je nazdobený, zda je velký, malý, a jaké má barvy. Důležité je, jestli se u něj dokážeme setkat, pomodlit se a uvědomit si, že Pán je blízko...

S využitím Wikipedie zapsala Magda Krupová

Také u nás ve škole si děti samy nebo s pomocí svých patronů nebo paní učitelky adventní věnce vyráběly.

Na výstavu betlémů do Hranic na Moravě se koncem listopadu

v rámci zimního dne v přírodě vypravili naši žáci prvního ročníku. V prostorách Galerie M + M je čekalo mnoho překvapení v podobě nádherných betlémů nejen ze sbírek v České republice, ale i ze zahraničí. Všichni se podivili pestré paletě materiálů, z nichž byly vyrobeny. Například perníkový, keramický, porcelánový, měděný, z drátků, pletený, paličkovaný, papírový, dřevěný (a to v nejrůznějších technikách), z pedigu, z kamenů, ze žaludů, z kukuřičného šustí, z chleba, sádrový, dále ze sádry v kombinaci s otisky krajky, z vizovického pečiva či z vosku aj. Zajímavé byly i stromy z peří, ze šišek i ze sušené trávy nebo množství adventních a vánočních dekorací. Celou výstavou děti provázela průvodcovským slovem paní Musilová, která sdělila mnoho zajímavostí k celé tematice. Na závěr si děti mohly za jejího klavírního doprovodu zazpívat několik vánočních koled. Velmi jí za vše děkujeme! Prvňáčci potom kreslili betlém, který je zaujal, několik jejich obrázků si zde můžete prohlédnout.

Ludmila Černochová

David Fac, 1. roč.

Kristinka Folvarčáňá, 1. roč.

Zimní sporty v 1. třídě

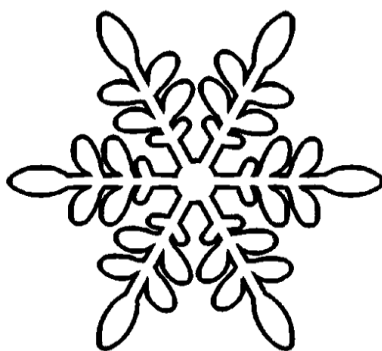
Zuzanka Pekárková, 1. roč.

Tobidšek Hlavica, 1. roč.

Klárka Stančíková, 1. roč.

Vašík Baričiak, 1. roč.

Beátka Zbružová, 1. roč.

Andrejka Mrnušíková, 1. roč.

V 2. třídě si děti v rámci předmětu Člověk a jeho svět povídaly o své rodině a domácích mazlíčcích...

Blahý rebrivo

Má slatou nebo krémovou až bílou barvu. Váží 30 až 45 kg. Měří 51 až 61 cm. Je klidný, přátelský a ochotný. Dobře se cvičí jako vodící nebo asistenční pes. Dobře plave, má nepromokavou srst. Pomáhá lovit kachny. Dožívá se 10 až 12 let.

Jindra Koryčanský, 2. roč.

Křečík džungarský
 Pochází z Libiře.
 Naš křečík měří 10 cm. a váží 35g.
 Přes den spí, v noci řádí. Má rád semená, granule, seleninu, jablek a pampeliškové listy.

na psal Marek ŠL.

KRÁLÍK.

Králíci se můžou narodit až 10 mláděť.
 Mladé měří asi 6 centimetrů. Samička je lepší než samička, protože se může rozmnožovat.
 Králíci mají čtyři rohy, můžou mít svoji miláčku.
 Má rádo mrkev, sadnu, měkký přední.

MORČE

Morčeti se můžou narodit 1-6 mláděť.
 Žijí 5- až 10 let. Přední rohy mají 4 prsty, zadní rohy jenom 3 prsty. Měří asi 20 centimetrů.
 Žijí s krmivem a senem a seleninou.
 Líbí se jim voda.

Ondra Kořístka, 2. roč.

Obrázky do soutěže „O poklad strýca Juráša“ (1. roč.)

Zima očima dětí - 2. roč.

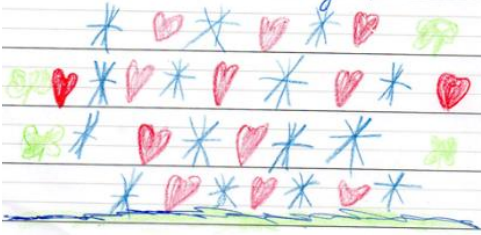
Krásné práce druháků

Hvězdička
 Oldřich Lyroválka
 Vánoční stromček krávněl v
 pokoji, maminka u stolu
 jablíčko rozkrojí.
 A když ho rozkrojí, uvidí
 hvězdičku, co byla schovaná
 v červeném jablíčku.

Julinka Folvarčáková, 2. roč.

První sníh ♥♥♥♥
 Jan Tkácel
 Domeček, louka, strom
 a děti a vločka sněhu
 leli, leli, a nedoleli
 malá je než spadne
 na zem roste jaro.

Viki Bořutová, 2. roč.

Karolínka Zuzančková, 2. roč.

Jindra Koryžanský, 2. roč.

Už jsou tady vánoce!
 Jiří Balík
 Cinký cinký zvonek zvoní,
 ve vaně se kapr honí,
 Z mísy voní ovoce...
 Cinký cinký cinký linky
 už jsou tady Vánoce!

Kristínka Matysková, 2. roč.

Honzík Stančík, 2. roč.

Obrázky do soutěže „O poklad strýca Juráša“ (2. roč.)

Lucka Zubíková, 2. roč.

Viktorka Bořutová, 2. roč.

sv. Jan Bosco - 31. leden kněz a vychovatel, zakladatel řádu

narozen: 1815
zemřel: 1888
patron: katolických vydavatelů (od r. 1936) a nebeský ochránce
učňovské mládeže (vyhlášený r. 1958).
znázornění: děti, studenti, vyobrazován v kněžské klerice

Pocházel z chudé venkovské rodiny v Piemontě. Narodil se 16. 8. 1815 ve vesničce Becchi v Piemontu. Měl staršího bratra Josefa a nevlastního Antonína, kterému bylo o 7 let více. Otec František pracoval jako rolník a námezdní dělník a když byly Janovi dva roky, zemřel na zápal plic. Jan vyrůstal ve velké chudobě a zbožnosti, vzorně vychováván matkou Markétou, roz. Ochienovou. V době úmrtí manžela jí bylo 29 let. Rodina i přes potíže s Antonínem, který neměl pochopení pro Janovy duchovní ideály, fungovala velmi dobře, protože se držela správného pořadí hodnot. Jan vynikal od dětství dobrou pamětí a apoštolským nadšením, bavil ostatní provazochodectvím a komediálními kousky, aby pak se s nimi modlil a dával jim duchovní poučení. Podle Antonína to byl důkaz Janovy lenosti. Kvůli Antonínovi a touze po studiu začal Jan brzy pracovat. Přivydělával si různým způsobem u sedláků a při pozdějších studiích jako dělník, krejčí, číšník.

Po vysvěcení na kněze, r 1841 začal své působení v Turíně. Shromažďoval konfliktní chlapce, o které se nikdo nestaral. Pečoval, aby neměli hlad, vychovával je a každého nechal vyučit řemeslu. Stal se zakladatelem učňovských škol. S velkou předvídavostí se snažil předcházet chybám a životním omylům mladých lidí. Považoval se více za jejich přítele než učitele a zakusil proto mnoho nepříjemností. Don Cafasso ho vzal do vězení, kde viděl mnoho hochů od 12 do 18 let, sebraných na ulici pro krádeže. Vedle je k tomu závist k bohatým, kteří těžili z jejich práce a je nechávali žít v bídě. Společnost je dala do vězení o chlebu a vodě. Víc pro ně nedokázala udělat. Jan Bosco se 8. 12. 1841, o svátku Neposkvrněné, setkal se zednickým učněm. Ten pak řekl kamarádům o mladém knězi a jeho nabídce pomoci nejen vyprávěním o Bohu, ale i při shánění jídla a bydlení. Tak se začala utvářet pozdější oratoř. Do roka bylo kolem Jana Boska přes 80 hochů. V roce 1854 jich jen v jeho domově bydlelo 125 a za dalších osm let již počet hochů dosáhl 600.

Pomocníci při výchově, zejména co se týče domácích prací, se stala jeho matka Markéta. Finanční a jinou hmotnou pomoc hledal různě. Spolubratr Cafasso jej představil známému markýzi a dalším bohatým lidem turínské společnosti, u nichž získal příslib pomoci. Jan Bosco hledal mladým nejen práci, ale také je navštěvoval na pracovištích. Oni z toho měli radost a zaměstnavatelům se líbil jeho zájem, který byl příslibem nadějně budoucnosti.

Když byl obdivován Janův systém výchovy, odpovídal, že spočívá na třech základech: rozum, náboženství a laskavost. Říkal, že: "I ten největší nezbeda má v sobě něco dobrého a krásného. Je třeba to objevit a rozvíjet. Mladý člověk musí cítit, že je milován. Potom svého duchovního vůdce také miluje, obdivuje a poslouchá. Láska se nerozčiluje a zapomíná, když jí někdo ublíží."

Jan Bosco byl své mládeži především knězem, ale hrával si s ní, vymýšlel, co ji zajímalo a žil s ní. Říkal: "Vychovatelé musí být stále se svými chlapci: rozmlouvat s nimi, radit jim, laskavě je napomínat, aby jimi byl chápán jako dobrodinec a přítel, který pomáhá k lepšímu a chrání je před nepříjemnostmi."

"Na ty, vůči nimž uplatňujeme nějakou moc, hled'me jako na syny. Panujme jim jen proto, abychom jim lépe sloužili."

V roce 1853 otevřel učňovské dílny pro krejčí a obuvníky, pak pro stolaře, tiskaře a kováře. Výchově mládeže se věnoval celý život. Nedal se pohnout, ani když papež projevil zájem, aby se přestěhoval do Říma a stal se jeho poradcem. Býval s ním však občas v kontaktu a přispěl k vyhlášení dogmatu o papežské neomylnosti a to přesvědčováním kardinálů a biskupů.

Jan Bosco měl i dar prorockých vidění, která popsal sv. Otcí a z nichž se mnohá vyplnila za Janova života. On sám měl mnoho nepřátel a přece své dílo dovedl k velkým úspěchům. Společnost, ze které chtěl vytvořit řeholní řád, zabývající se výchovou mládeže, vložil pod ochranu sv. Františka Saleského. V roce 1858 svůj plán poprvé předložil papeži Piu IX., který jej nakonec oficiálně schválil až 3. 4. 1874. V zápase o schválení díla se často utíkal k Panně Marii Pomocnici křesťanů, jí zasvěcoval svou činnost i akce s mládeží, kterou vedl ke Kristu

v eucharistii. U této Pomocnice hledal pomoc v těžkostech a totéž doporučoval druhým. Jí zasvětil i hlavní kostel saleziánské společnosti v Turíně, basiliku P. M. Pomocné, vysvěcenou 9. 6. 1868. Také ženská větev salesiánské společnosti nese název Panny Marie Pomocné.

Jan Bosco by nebyl zvládl tak velké věci, kdyby se kolem něj nevytvořil široký okruh ochotných spolupracovníků a dobrodinců z řad věřících. Proto pro ně a jejich pokračovatele založil roku 1876 osobité sdružení saleziánských spolupracovníků, s účastí na duchovních dobrech saleziánské společnosti.

Jan Bosco napsal desítky knih různého druhu - katechetické, dějepisné i vědecké. Napsal také mnoho článků a příležitostných publikací.

V době jeho úmrtí měla salesiánská společnost 6 řeholních provincií s 57 domy, v nichž bylo 774 řeholníků a 276 noviců.

Roku 1929 byl blahořečený a v r. 1934 kanonizován. Jan Pavel II. jej jmenoval "otcem a učitelem mládeže."

Čerpáno: www.catholica.cz

Výroky dětí - některé jsou lepší jak vtipy

- Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek..
- Na maminky se nemá křičet, protože jsou prospěšné.
- Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadím se, že mi to dělá naschvál.
- Babička je tlustá, protože je plná lásky.
- Čím je člověk starší, tím jsou jeho zuby dražší.
- Když babičku bolejí zuby, dá je do skleničky.
- Já už nemám babičku: zasadili jsme ji na hřbitově.
- Švýcarské krávy se využívají v první řadě na výrobu čokolády.
- Obyvatelé Sardinie se nazývají sardinky.
- Když se mi narodil bratříček, dali ho do akumulátoru.
- Nejužitečnější zvíře je prase. Každou jeho část můžeme využít: přední a zadní část jako maso, kůži na boty, ze srsti kartáčky a jeho jménem můžeme dokonce i nadávat.
- Nejsem pokřtěný, ale očkovaný jsem.
- Nevím kolik je mi roků, protože se to stále mění.
- Akvárium je vlastně malé moře, ve kterém plavou domácí rybičky.
- Výživné je plat dětí, když se otec odstěhuje z domu.
- Každá ryba vyrábí jikry, ruské ryby i kaviár.
- Krávy nemohou rychle běžet, aby jim z vemena nestříkalo mléko.
- Muži u nás se můžou oženit jen s jednou ženou. Tomu se říká monotónní.
- Nechápu, proč se mamka hněvá, že jsem rozbil vázu. Stejně byla stará a dokonce čínská, kdyby byla aspoň naše....
- Poloostrov je takový ostrov, který úplně nedokončili.
- Babička se odstěhovala na druhý svět. Takže už i já budu mít někoho v cizině.

4. ročník

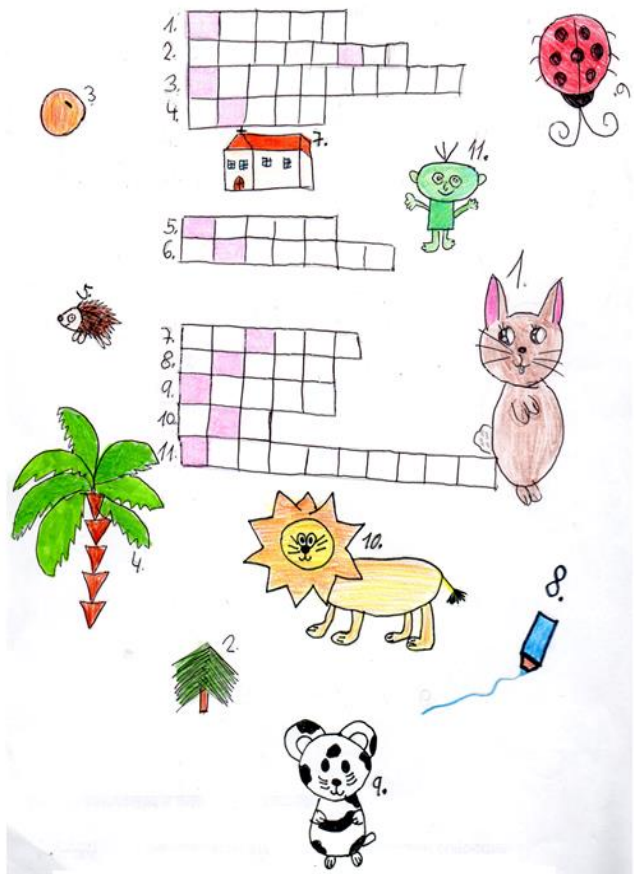

Taková je _____

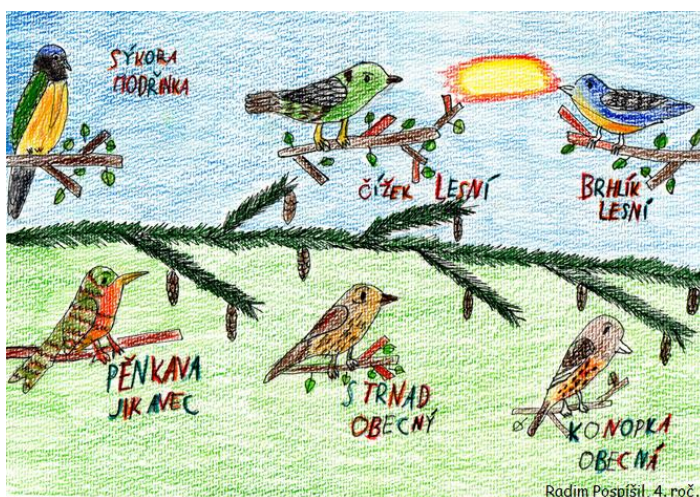
početná, pěkná, krásná, úžasná, _____
příjemná, kamarádká, báječná, výjimečná,
dobrá, soutěživá, milá, věřící, Česká, nejlepší,
chytrá, hezká, pochopitelná

Jáchym Bořuta, 4. roč.

Kristýna Macháčková a Sára Facová, 4. roč.

Radim Pospíšil, 4. roč.

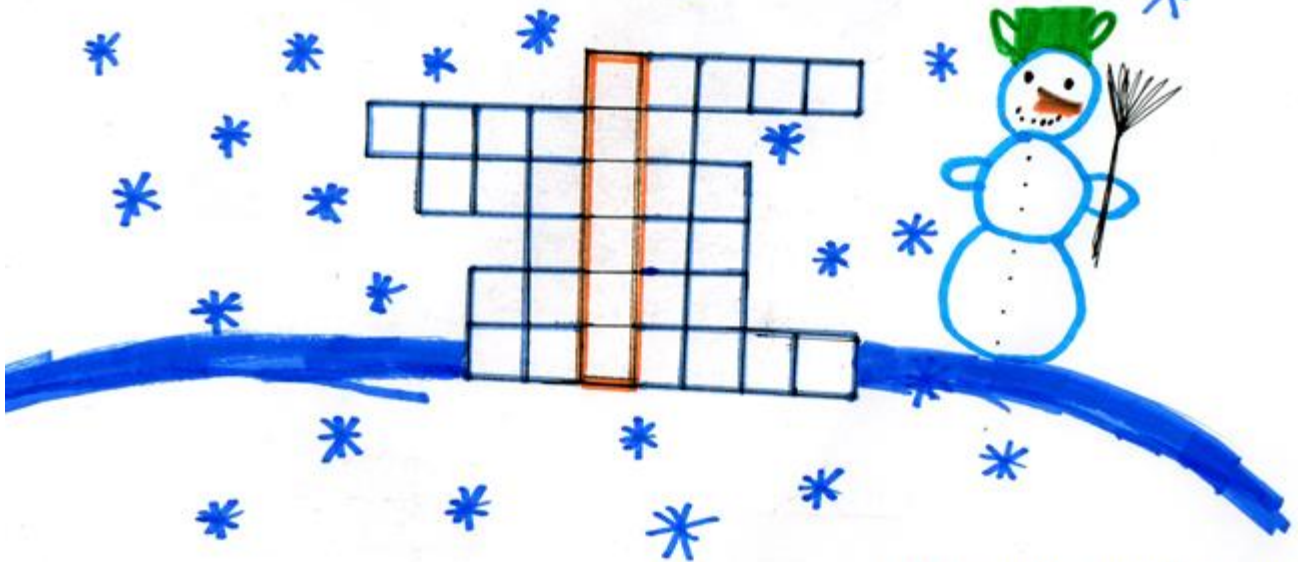

Justýna Koryčanská, 4. roč.

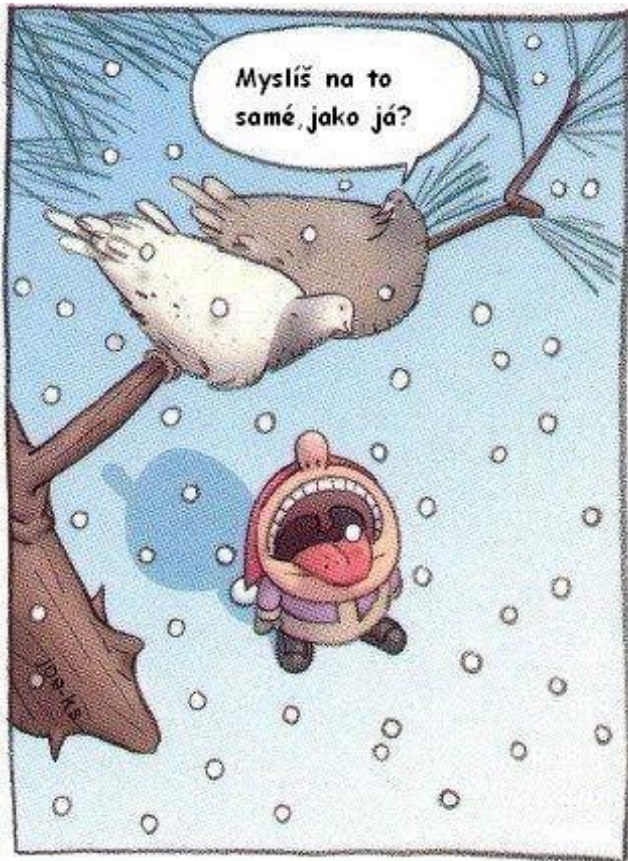
5. ročník

1. DO ČEHO SE HRÁČI SNAŽÍ TREFIT MÍČ ?
2. KTERÝ STROM PLODÍ HRUŠKY ?
3. V ČEM SPÍME ?
4. CO ODDĚLUJE ZAH RADY ?
5. CO DÁVÁ KRAVA ?
6. KDO PORODIL DÍTĚ ?

Markétka Marušáková, 5. roč.

Rybí pomazánka

4-6 porcí

400 g rybího filé
1 lžíce oleje
100 g celeru
50 g mrkve
2 lžíce majonézy
4 lžíce bílého jogurtu
citronová šťáva
pažitka
mletý pepř
sůl
1 bílá veka

Na ozdobu

1 citron
pažitka nebo petrželka

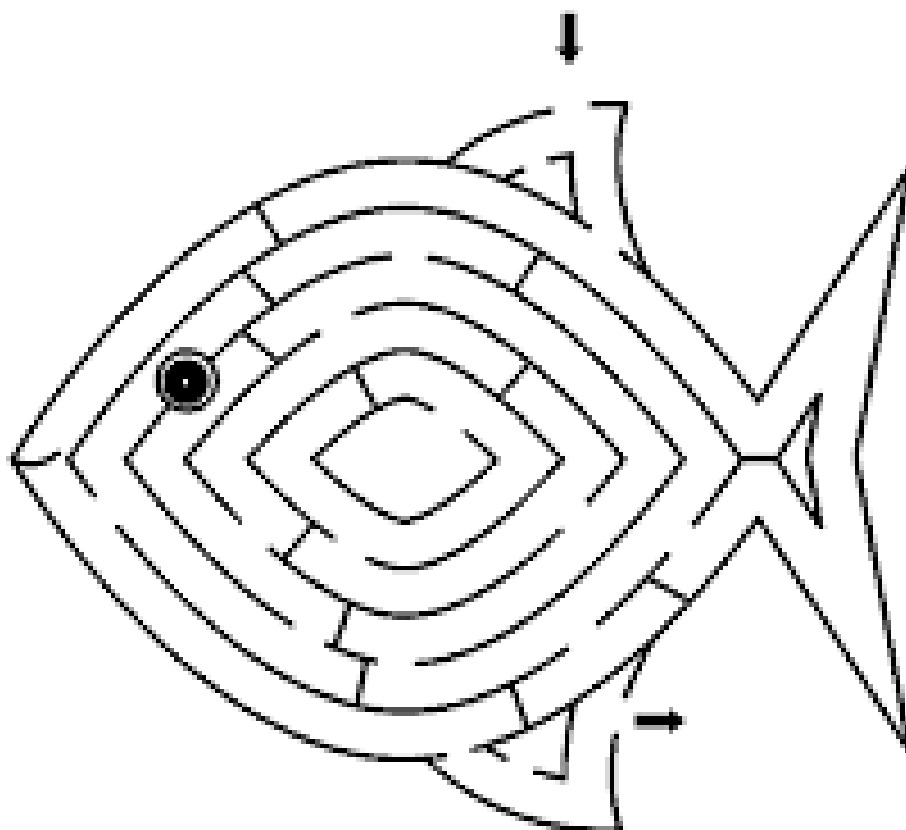
Pokud máme zmrazené rybí filé, necháme jej rozmrazit, osušíme a na pánvi s trochou oleje ho opečeme, zakápneme citronem, osolíme, opeříme a necháme zchladnout.

Očištěný celer a mrkve nastrouháme na jemném struhadle, smícháme s rybím filé, majonézou, jogurtem, ochutíme citronovou šťávou, nasekanou pažitkou, mletým pepřem, solí.

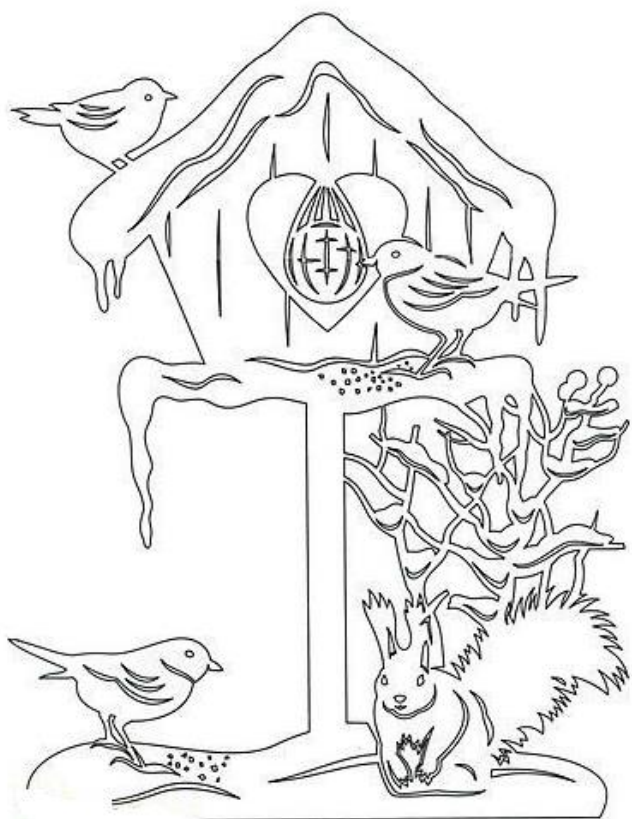
Plátky bílé veka zlehka nasucho opečme, namažeme pomazánkou, ozdobíme plátkem citronu a pažitkou.

Čerpáno: Kluci v akci

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková
Spolupráce: žáci a učitelé